

Kellele püstitaksin ausamba?

Ma püstitaksin ausamba oma vanematele.
Nendelt tuleb mu elu algus. Ja elu valgus.
Ma olen nagu lill, kes vajab vett ja päikest.
Nendeks on mu vanemad.

Pole aega, kui nad poleks mu tuju paremaks teinud,
mured ära võtnud ja aega tähtsaks teinud.
Kõik need ajad, päevad ja tunnid, mis ma elanud olen,
poleks ilma nendeta.

Ma arenen inimesena toidust, mida nad vaevaga teenivad.
Magan voodis, mis on sama pehme nagu minu armastus nende vastu.
Oskan austada, kuulata ja olla mina, kuna tean, et see on, mida nad sooviksid minul
saavutada.

Nad pole lihtsalt mingid vanemad.
Vaid inimesed, kes teadsid, et saavad anda head elu edasi.
Kõik, mis siin maailmas toimub, tuleb jätta kõrvale.
Võtta aeg maha ja tunda lähedaste armastust.

Ausammas mu vanematele oleks selline, kus inimesed peatuvad, tunnetavad ja ootavad hetke,
kuni edasi liiguvad.
See asuks Saku mäe peal, kus ma veetsin oma lapsepõlve.
Lapsepõlve, mis tundus nii väike, aga tunnetest tohutult suur.

Lapsepõlv, mis tundus nii pikk, et suvi ja talv olid sarnased.
Kõik need mälestused jätkuvad.
Nii tulevik ja minevik läheb edasi tänu mu vanematele.
Minu kangelastele.

Mirtel Puuorg

Saku Gümnaasium

6.c klass